

ved med at dunke hinanden i hovedet? Skulle vi nu ikke i stedet for sætte os sammen og gøre en indsats for at gøre noget ved integrationen?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Regeringen lægger da bestemt også op til, at man sætter sig sammen. Der er da lagt op til, at man laver en stor plan udmøntet på forskellig måde, både via satspuljen og de midler, man kan finde der til gode initiativer, og bestemt også via konkrete lovforslag.

Så må jeg sige, at jeg er uenig i, at fru Anne-Marie Meldgaard ikke er blevet inddraget, og man kan jo også godt tage stilling. Altså, nu har der været nogle forhandlinger om en vedtagelse, og hvis man i øvrigt var enig i teksten, skulle man jo ikke lave sit eget forslag i surhed over, at man måske mener, at man ikke er blevet inddraget så meget som muligt. Jeg synes i hvert fald igen, at det er et underligt signal at sende fra socialdemokratisk side, at man i salen laver vedtagelser med den fløj, som man siger man ikke er enig med, hvad angår de her spørgsmål.

Men det, jeg så helt konkret vil spørge om, og som jeg bliver nødt til at få et svar på, er mere uddybende om børnechecken. Hvad er løsningen for de familier, der efter min mening svigter deres børn ved ikke at hjælpe dem til en uddannelse, ved ikke at fastholde dem i uddannelses-systemet? Hvad vil man så gøre?

Vi har jo prøvet alt det, fru Anne-Marie Meldgaard i øvrigt taler om. Vi har gadearbejdere, klubber, projekter, rollemodeller osv. Hvad er løsningen?

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Med hensyn til børnechecken har Socialdemokratiet meldt helt klart, at vi gerne vil være med til at løse problemerne, hvis der er nogen, men vi synes ikke, at man skal symptombehandle et Helsingørproblem ved at udbrede det til resten af landet. Men vi har sagt, at vi gerne deltager i en forhandling om, hvordan man eventuelt kan lave en dispensationsordning, eller hvad man nu kan gøre for romafamilierne. Det kan regeringen bare invitere til.

Så synes jeg for øvrigt, det er noget pjat at sige, at vi står her og er sure osv., og at vi bare sådan efterslæbende kan sige, om vi er med eller vi ikke er med. Den måde arbejder man altså ikke sammen på.

Jeg synes til gengæld også, det er fuldstændig forkert at sige, at vi er uenige med de parter, vi laver en vedtagelse om integrationen med. Det passer ikke, det er på udlændingeområdet, vi er uenige, ikke på integrationsområdet.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg vil godt gribe fat i den socialdemokratiske ordførers bemærkninger om de her muligheder for at beskære folks børnefamilieydelse.

Lad mig tage et eksempel: En eller anden går ud af skolen, starter i lære som elektriker, kan meget typisk ikke få nogen praktikplads, kan heller ikke mere få en skolepraktikplads og er nødt til at opgive sin uddannelse. Vedkommende står på gaden, og som konsekvens af de nedskæringer, der har været på skolepraktikken, står vedkommende uden job, uden uddannelse.

En sådan situation vil med det udspil, der er kommet fra regeringen, betyde, at børnefamilieydelsen til denne persons forældre vil blive taget fra dem eller beskåret. Er det rimeligt? Er det en rimelig måde at betragte folk på, bare i den grad at mistænkeliggøre dem og sige, at det også er, fordi forældrene eller de unge ikke er gode nok eller ikke vil nok?

Det er jo ikke det, der er virkeligheden. Virkeligheden er, at der tit mangler job og uddannelsespladser også til de unge. Derfor vil en nedskæring i børnefamilieydelsen jo bare gøre ondt værre.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Det er jeg sådan set enig i at resultatet kan være, og det er også derfor, at der i den målsætning, Socialdemokratiet har sat op, er en pind, hvor det er arbejdsgiveren, der forpligtes til at skaffe de her praktikpladser. Hvis enten arbejdspladser eller uddannelsespladser er til rådighed, så vil jeg ikke afvise, at der kan være unge mennesker, som ikke har interesse i at gennemføre en uddannelse, og dér kan en sanktion være o.k.

Men det første er, at uddannelsespladserne er til stede, og hvis uddannelsespladserne er til stede, så er der jo ikke nogen grund til at skære nogen som helst steder.

Kl. 13.50

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nej, det er fuldstændig rigtigt. Hvis uddannelsespladserne er til stede, er der ikke grund til at